

- Jézust egy szombati gyógyítás miatt támadják. Meg is akarták ölni (18. v.), de ennek még nem jött el az ideje. Ekkor mondja el ezt a beszédet. Nem védekezés, hanem vád: Jézus mellett világos bizonyságok vannak, és mégsem akarnak hinni neki / benne.
- Ha csak maga Jézus tenne bizonytságot magáról, az akkor is igaz lenne (8,14), de itt egy valóságos per folyik, ahol ezt egyedül nem fogadnák el (5,31), tanúk kellene.
- „Más az, aki bizonytságot tesz rólam.”
- Keresztelő János: van nála nagyobb (sőt: aki a legkisebb a mennyek országában, nagyobb nála), de ő mégis az igazságról tanúskodott, hinniük kellett volna neki. Amikor mindenki más megkeresztelkedett nála (azaz nyilvánosan megvallotta a bűneit), a farizeusok, írástudók nem – és most ők vádolják Jézust. Úgyhogy K. Jánosra is igaz: „ha neki hittetek volna, nekem is hinnétek”. – Örültek annak az üzenetnek, hogy „elközelített Isten országa”, de nem akarták hallani, hogy „térjete meg”. Ma is mindkettőt hirdetni kell – és mindkettőt meg kell hallani. Azt szívesen hallgatják hitetlenek (vallásosak) is, hogy „Jézus visszajön, a mennyországban igazság, béke lesz”, de azt már nem akarják hallani, hogy meg kell térni – elfordulni a bűneimtől, átadni életem vezetését Jézusnak – másként nem jutok be oda.
- Van Jánosnál nagyobb bizonytság az Úr Jézus mellett: a cselekedetei, „amelyeket rám bízott az Atya”, „amelyeket cselekszem”. Mik ezek a cselekedetek, és mit láthattak (volna) meg azokból? A bethesdai gyógyítás az első csoda, amelyet Jézus Júdeában tett, „a szemük előtt”. Láthatták, hogy Jézusnak hatalma van gyógyíthatatlan betegségek meggyógyítására – „én, az Úr, vagyok a te gyógyítód”. Láthatták, hogy Jézus nem hozzájuk igazodik: ők állapították meg, hogy mi számít munkának, amit nem szabad végezni szombaton – de ők a saját törvényt magyarázatukat már isteni parancsnak tartották. Láthatták, hogy milyen a szeretete: azonnal meggyógyítja azt az embert, aki ki sem mondja, hogy meg akar gyógyulni, de Jézus látja rajta, hogy reménykedik és hisz.
- Maga az Atya is bizonytságot tesz: „ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm”. Ezt is hallották (mert hallgatták Jánost). Ebből tudhatták, hogy az Atya küldte Jézust, de „annak, akit Ő elküldött, nem hisznek”.
- Bizonytságot tesz az Írás. „Kutatjátok az írásokat” – jó, hogy kutatták, de hit nélkül. Nem ismerték meg belőle Istent: nem akarták tudni, milyen valójában. Azt akarták tudni: mit kell cselekedniük, a kötelességteljesítést akarták tökélyre vinni. Nem tudtak mit kezdeni azzal, hogy „Szeresd az Urat, a te Istenedet...”, és nem figyeltek arra, hogy Ő fog Megváltót küldeni, aki a bűnből szabadít meg, ezáltal (örök) Életet ad. Gyakorolták a vallásukat, ahogy megtanulták, „hogyan kell”. – Lehet, hogy imádkozunk, hogy Isten vezessen, áldja meg a szolgálatunkat, hogy végezhessük az Ő dicsőségére; azután elindulunk a saját fejünk után. Hogyan lehet ebből kiszabadulni? Ha valóban akarom, kérem, hogy Jézus legyen az Uram, tegyen újjá mindent bennem: az akaratomat, a gondolkodásomat. A tudásomat, ismereteimet is tegye a helyére: használjam, de figyeljek rá: mire és hogyan.
- „És mégsem akartok hozzám jönni, hogy Életek legyen!” – kutatják az Írást, előttük van Jézus a róla szóló bizonytságtételekkel együtt, láthatják, hogy Ő a Messiás, „és mégsem akarják” átadni neki az életüket, az uralmat, mert nincs meg bennük Isten szeretete (42), jobban szeretik magukat.

- Ezért vesznek el, és ezért fogadják be Krisztus helyett azt, „aki a maga nevében jön”: álmessiasokat (és magát az Antikrisztust), akik nem is jöhetnek az Atya nevében, mert az Atya egyedül Jézust küldte.
- Isten ma is gondoskodik „bizonyosságokról” Jézus Krisztus mellett. Ezeket a világ látja, hallja, és amit látott / hallott, de nem fogadott be, az fogja elítélni. „Mózes, akiben ti reménykedtek” – Isten törvénye, rendje. Ma a világ ezeket tudatosan tapossa. Aki nem teszi, hanem „próbál erkölcsös, józan életet élni”, az pedig azt nem akarja elismerni, hogy ebben nem tud tökéletes lenni, „felülről kell segítség”.
- Ezt a „felülről való segítséget” kell hirdetnünk. Lesz, aki kéri, lesz, aki nem. Lesz, aki nem mondja ki világosan (mint a Bethesda-tavi beteg), de ha ott van benne ez a kérés, akkor azt az Úr Jézus érti, és meggyógyítja.

Jn 17,3 „Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.”